

לשמור גם על רווח מספיק, כך שהאויב יאלץ לכוון את אש. תבנית צפופה ביחס מאפשרת ליחידה ללחום נגד מארב כצוות אחד, כשאגפיו של כל אחד מכלי-הרכב מוגנים על ידי כלי-רכב אחר.

כאשר יוצרים תבנית זו של "שדרת-מליח", על כלי-הרכב לצאת לשולי הכביש או הנתיב, כדי שיפונה חלקו המרכזי של הנתיב, ותתאפשר תנועה חופשית לכל אורך הסור; זאת — לשם פיקוד ושליטה, תספוקת, פינוי פצועים, תנועת תגבורות ומעבר רכב מנהלי מאיזור המארב החוצה. נוסף לכך, אם מצויות תעלות בצדי הדרך, תאפשר החרیגה לשולי הכביש לכלי-הרכב לשלוט עליהן באש. קיימת, אמנם, הסכנה כי שולי הכביש יהיו ממוקשים — אך סכנה זו קיימת באותה מידה גם לגבי הכביש, או הנתיב, עצמו. על כן, תחת לעסוק בניחושים חסרי-תועלת באשר לקיומם-כביכול של מוקשים באיזור המארב, מוטב לנסות לפנות את מרכז הדרך, לרדת לשוליה, ולכסות את התעלות שבצדה באש.

"שדרת-מליח" בתנועה

מן הבחינה ההגיונית, ניתן להרחיב את מושג תבנית "שדרת-המליח" ולהפעילו גם בטור נייד. דבר זה נעשה בשיטת הדילוגים, שתיאורה הגרפי ניתן במרשם מס' 2. המחלקה הנעה בראש הסור עוצרת ונפרסת בתבנית "שדרת-המליח". המחלקה השניה עוברת דרך הראשונה ויוצרת המשך ל"שדרת-המליח", ואילו המחלקה השלישית, האח-רונה, ממשיכה בתנועה, עוברת דרך המחלקה הראשונה והשניה — ואחר נעצרת גם היא ויוצרת את קצה "שדרת-המליח". המחלקה הראשונה, הנמצאת עתה בחלקה האחורי של "שדרת-המליח", פותחת שוב בתנועה, עוברת דרך שתי המחלקות האחרות, וחוזר חלילה. המהירות שבה מבוצעים הדילוגים תלויה, בראש-וראשונה, בתיאום שבין מפקדי כלי-הרכב ונהגיהם. יתרה מזו: התנועה יכולה להיות איטית או מהירה; לעתים תתבצע לאט, במטרה לאפשר לחוליית מפני-מוקשים לטהר את המשכו של נתיב התנועה, ולעתים — במהירות. אם מחליט מפקד הסור להתעלם מסכנת המוקשים. תבנית "שדרת-המליח" איננה תבנית כללית-כליתית לתנועה. בתפקיד ליווי שיירות מנהלתיות משתמשים בתבנית זו אך ורק בשעת עצירה, הן למנוחה או לסידורים מנהלתיים והן מחמת מארב. תבנית ניידת כזאת נועדה לשימוש של טור הכולל רכב-קרב בלבד, בנועו דרך איזור סכנה. התבנית מתאימה היטב ליחידה המצפה בכל רגע ליצירת מגע-קרב עם האויב, או שכבר יצרה מגע עמו.

התבנית בהחלקות

מרשם מס' 3 מתאר את השימוש בתבנית זו עלידי טור כלי-רכב משוריינים הנתקל במארב-אויב. ראש הסור הפלוי גתי יצר תבנית "שדרת-מליח", לאחר שהמחלקה הנעה בראשו נתקלה במארב-אויב, והיא מנהלת קרב כבד עמו בשני אגפיה. כרגיל במקרים כאלה בויאט-נאם, סבוכה הצמחיה משני צדי הדרך, מכדי שיינתן "לקפל" את אגפו של מארב-האויב עלידי הסערות-שריון. במצב כזה מחליט

"שדרת מליח" תבנית קרב נגד-מארבים

קפיטן ג' דיגנהארם

תבנית-הקרב "שדרת-מליח" היא אחת התבניות השכיחות ביותר בפעולת השריון האמריקני בויאט-נאם. ביסודו של דבר, תבנית זו היא אמצעי נגד מארבים, היכול לשמש בהצ-לחה כל טור משוריין של טנקים, נגמ"שיסער, נגמ"שים או שריוניות.

כדי ליצור תבנית זו, נעים כלי-הרכב לעמדות, כמתואר במרשם מס' 1. מפקד היחידה יכול לקבוע מראש, כי תבנית "שדרת-המליח" תהיה התבנית הסטנדרטית בכל עצירה — בהיעדר הוראות אחרות. במקרה זה תבוצע ההיערכות לתב-נית עלידי כך שהרכב המוביל יפנה לאחד מצדי נתיב ההת-קדמות. יפנה פניו כלפי חוץ — ויעצור. המרווח בין כלי-הרכב של הסור יכול להיות בין 10 ל-50 מטרים. המטרה היא כפולה: לשמור על ריכוז עוצמת-אש מדבירה כלפי האגפים — אך

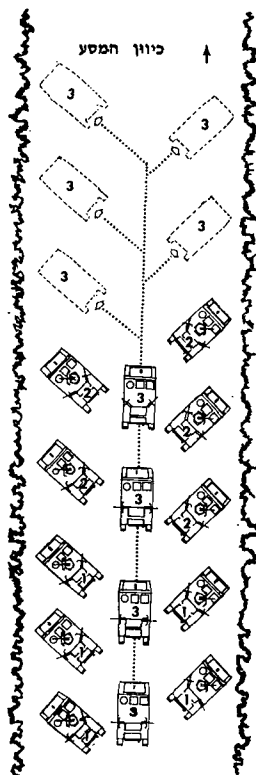
מפקד הטור — אף שאינו יודע עדיין מהי עוצמת האויב ואיזהו צדו החזק של המארב — לקדם אותן מחלקות שאינן נתונות עדיין במגע קרב עם האויב, בדילוגים אל איזור המארב עצמו — עד שכל הטור כולו נכנס לקרב עם האויב, או עד הגיעו אל קצהו הרחוק של המארב. זוהי פעולת-נגד התקפית ונועות כתגובה למארב; אפשר שיקום מי ויטען, כי היא פעולה פזיזה. אולם, כמעט לעולם אין יחידה משוריינת הפועלת בויאט-נאם מצליחה להניע את כוח הויאט-קונג החוקף אותה להתרכז כולו נגדה. מטרת התמרון היא לרתק — במידת האפשר — את כל כוח האויב המשתתף במארב, כדי להניח לרמה פיקודית ממונה לנסות ולהשמידו, בעזרת סיוע-אש כבד ותמרון כוחות נוספים. המפתח העיקרי להצלחה בתמרון זה הוא עליונות האש באיזור המארב. לוא יכלו כוחות ויאט-קונג להגיע אי-פעם לכלל עליונות-אש על יחידת-שריון אמריקנית מרוכזת, היו פני הדברים שונים בתכלית.

„שדרת-מליח“ באיזור מארב

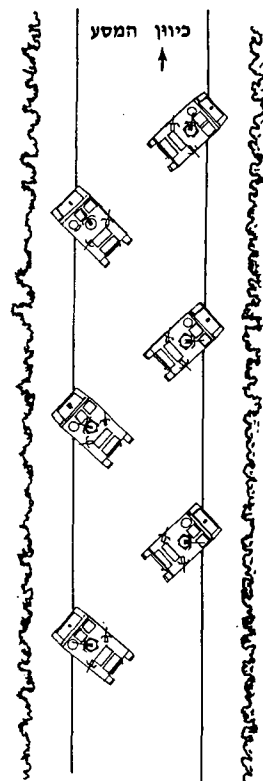
מרשם מס' 4 מתאר יחידת-שריון בתבנית „שדרת-מליח“ ניחת בתוך איזור מארב. למרות שתבנית זו מוגדרת כ„גייחת“, אין פירוש הדבר כי כל כלי-רכב בתוכה עומד על מקומו בלא נוע. כלי-הרכב מחליפים את עמדותיהם בתוך התבנית, במטרה להכביד על האויב את מלאכת כיוון אש מרגמותיו והתול"רים שלו נגדם. אם אפשרי הדבר, מפריש מפקד הטור כוח רגלי, שיאגף את צדו החזק יותר של כוח המארב. תבנית „שדרת-מליח“ משמשת במקרה זה כבסיס-אש טוב לחי"ר המתמרון. האש מוסטת בשעה שחוד הכוח המתמרון מגיע בתנועתו נור כח כל כלי-רכב בטור.

בכל משך הפעולה מסוגל מפקד הטור לנוע לאורך טורו כשהוא מוגן יחסית, לתספק את כוחותיו בתחמושת, ולפנות את פצועיו אל מחוץ לאיזור המארב.

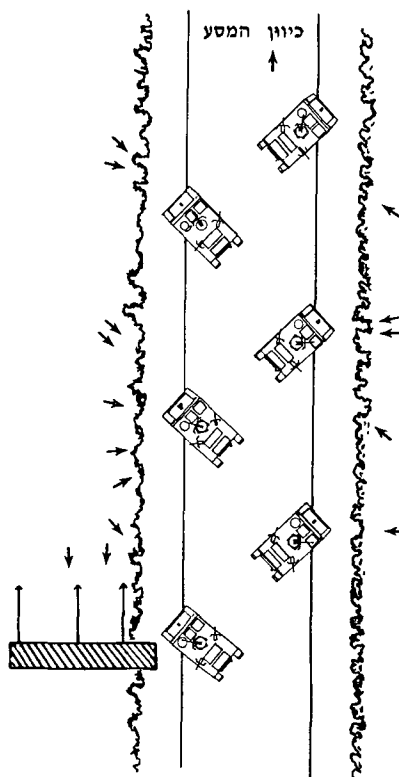
בסיכום, תבנית „שדרת-מליח“ עונה על דרישותיהם המיוחדות של מבצעים מן הסוג המתנהל בויאט-נאם, שבה הוכיחה את יעילותה. השימוש בתבנית זו בזירת-קרב שונה, או בסוג-מלחמה שונה, הוא עניין לשיקולו ולדמי יונו של הקורא. תבנית זו היא כלי-עזר נוסף העומד לרשות המפקד, וכיוון שכך, עשויה היא לעניין את כל העוסקים בקרבות ניידים.

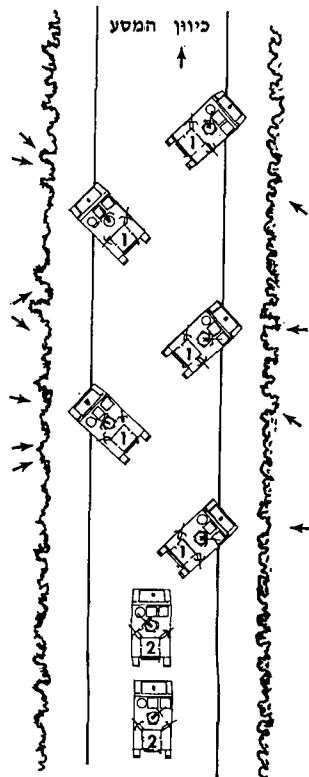
מרשם מס' 2

מרשם מס' 1

מרשם מס' 4

מרשם מס' 3